

adakozás

csodatévő erők

hit

könyörület

Apostol

Próféta

kormányzás

elöljáróság

szellemek megítélése

Evangelista

gyámolítás

tudomány beszéde

Tanító

Pásztor

bölcsesség beszéde

gyógyítás

intés

nyelveken szólás

nyelveken szólás magyarázata

A Szent Lélek helyett a biblikusabb és az eredeti szöveggel megegyező Szent Szellem kifejezést használtam. Ez alól csak az idézet igeversek kivételek.

A Bibliai igeversek elsősorban a Károly fordítás alapján lettek idézve.

Kézirat
2011

TARTALOMJEGYZÉK

Bev:

Megszűntek? A kétségektől a meggyőződésig.....4

I. rész Mennyei gazdagság

1, Fogalmak, elnevezések	6
2, A legnagyobb ajándék	7
3, Az Isteni kegyelem ajándéka	8
4, A kegyelmi ajándékok forrása.....	8
5, A Szent Szellem keresztség.....	9

II. rész A használat alapelvei

A, Karizmák és a jellem.....	11
B, Általános jellemzők.....	12
Ismerni kell őket - Jézus Krisztus eljöveteleig megmarad - Különböznek egymástól Igyekezni kell a hasznosabbra - Nincs mindenkire jellemző ajándék	
C, Felelősség.....	17
Megosztás, közlés - Becsülni kell - Fel kell gerjeszteni - Sáfárságra adatott Ékesen, jó rendben kell élni vele - Építésre adatott - Haszonra adatik	

III. rész Az ajándékok felismerése

1, Ima és böjt.....	24
2, Igyekezni, kívánni.....	25
3, Kézrátétel prófétálással.....	26

Bevezetés

Megszűntek? A kétségektől a meggyőződésig.

Több olyan területe is van a kereszténységnek, amely elég komoly vitákat és feszültségeket hordoz magában. Ilyen a karizmatikusság kérdése is. Számomra elég sokáig misztikus és titokzatos dolognak tűnt, mivel nem sok tanítást hallottam róla. Miután megtértem és újjászülettem egy olyan gyülekezetbe, kerültem, ahol nem fordítottak erre kellő figyelmet. Természetesen volt szó a Szent Szellem ajándékairól és a szolgálat fontosságáról, de a mélységeiről és jelentőségeiről nem sok információt kaptam. A Biblia olvasása és tanulmányozása közben azonban egyre világosabbá vált mennyire fontos, hogy a Szent Szellem ajándékai a helyükön legyenek és működjenek a gyülekezetben és a hívők életében is.

A hiányos ismereteim miatt úgy döntöttem, megkérdezek idősebb hívőket, hogy mi a véleményük erről a területről. Először az előljáró testvéreket kérdeztem meg, hogy nekik mi a véleményük a karizmákkal kapcsolatban. Ekkor ért az első meglepetés; három-négyféle vélemény is elhangzott és ez engem teljesen megdöbbentett. A döbbenet oka az egymásnak teljesen ellentmondó magyarázatok voltak. A válaszokat nem sokkal később másoktól is hasonló bizonytalansággal kaptam meg. Általában a következő feleletek fogalmazódtak meg; teljesen megszűntek, csak az első században működtek, az apostoli korban. Mások szerint egy részük megmaradt és azok ma is léteznek. Olyanok is akadtak, akik elfogadták ezeket, a karizmákat, de a szélsőséges esetek miatt nem kívánatos dolognak tartották. A legtöbben mégis a megszűnésük mellett kardoskodtak, és szilárdan ragaszkodtak a nézetükhöz. Egy ideig én is úgy gondolkodtam, hogy a többségnek lehet igaza. Úgy véltem, ha ma is működnének, akkor azt én is láthatnám.

A kételyeim azonban nem múltak el. A következő lépésem a keresztény irodalomban való elmerülésem lett. Mivel továbbra is érdekelt a biblikus válasz ezért mind a két tábor-karizmatikus és antikarizmatikus-könyveit elkezdtem tanulmányozni. A zűrzavar mondanom sem kell még jobban kiteljesedett, mivel itt már komoly ellentétek feszültek egymásnak. Sőt a sátán is előkerült, mint a karizma forrása. A fő gondot számomra az jelentette, hogy mindkét tábor a Bibliára hivatkozott és abból igazolta álláspontját. Ekkor határoztam el, hogy mivel a Biblia a keresztények számára a kijelentés alapja ezért mindent félretéve nekiállok tanulmányozni. Határozottan meg voltam győződve, hogy a választ csak innen kaphatom meg. Közben szolgáltam az Urat és beépültem a gyülekezetbe, ahol jól éreztem magam. A testvéri közösség, jó és építő volt. Sokat imádkoztam vezetésért és kijelentésért, hogy Isten adjon választ a kérdéseimre. Ezután kaptam egy ígét, amely attól kezdve meghatározza bibliatanulmányozásaimat és szolgálataimat.

„De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.” (Jn 16,13)

Megvolt tehát a kulcs a Biblia megértéséhez! Jézus Krisztus a drága üdvözítő, mondta ezeket, a szavakat. Az Igazság Szelleméről beszél, aki minden igazságra elvezeti az Atya gyermekeit. A minden igazságban a karizmatikus dolgok is benne vannak! Amikor ezt az Igét olvastam azonnal megértettem, hogy itt nagyon fontos kijelentésről van szó. Jézus Krisztus maga helyett a Szent Szellemet küldi el, aki tanítani fogja azokat, akik vágyakoznak a bibliai igazságok megértésére. Ezután, kétségem sem volt, hogy ki az, aki segíteni fog nekem a Biblia megismerésében. Isten Szelleme az, aki a Bibliát ihlette. Ő biztos nem fog tévedni, és hamis úton vezetni. Ettől kezdve fokozatosan tanultam meg a Szellem vezetése által a Bibliát olvasni, tanulmányozni. Az emberi vélemények, ha nem egyeztek meg az Isten Igéjével számomra értéktelenné váltak. Kizárólag az Ige tekintélyét és szavát voltam (és vagyok) hajlandó elfogadni. Később lehetőségem nyílt az eredeti szövegek tanulmányozására is.

Érdekes módon a Szent Szellem először magáról tanított sokat. Több olyan Ige jött elé, amely a Róla szólt. Így tudtam meg, milyen szerepe van az Isten Szellemének a hívő ember és a gyülekezet életében. Megszentel, elpecsétel, ajándékot ad, újjászül az igével együtt, tanácsol, vigasztal, bizonyoságot tesz Jézus Krisztusról... stb. Nem sokkal később egyre több választ kaptam a karizmatikus dolgokkal kapcsolatban is. A lényeges kérdés továbbra is arra vonatkozott, hogy ma is adja-e őket a Szellem, vagy nem? Mindegyik működik-e, vagy csak egy-két ajándék maradt meg a mai időkre?

Mialatt ezekért imádkoztam, egyre több információ futott be a karizmatikus dolgokkal kapcsolatban. Sok olyan embert ismertem meg a környezetemben, akik karizmatikusan éltek az életüket. Nyelveken szóltak, prófétáltak, gyógyítottak és egyéb más megnyilvánulás is megfigyelhető volt az életükben. Mivel ezek idegen dolognak tűntek számomra, elkezdtem velük beszélgetni és megismerni őket. Nem volt nehéz mivel többen a gyülekezetembe jártak közülük. Az életük gyümölcstermő és hiteles volt. Ekkor Isten a gyümölcstermésről kezdett tanítani. Jézus Krisztus azt mondta:

„Gyümölcseikről ismeritek meg őket...”(Mt 7,16).

Megvizsgáltam az életét amennyire lehetett azoknak, akik egyik, vagy másik véleményt képviselték. Jézus Krisztus szavai egyértelműek voltak, ahol gyümölcs van, az minősíti az illetőt. A karizmákat ellenző, elutasító táborban több olyan vezető személy volt, akiknek a gyülekezete már évek óta lelki gyengeségben volt. Öt-tíz éve nem voltak megtérések, bemerítések, evangelizációk, és a gyülekezet rohamosan fogyni kezdett. Közben pedig minden megújulási, ébredési kezdeményt csírájában elfojtottak, mert az, szerintük a gonosztól van. Gondoltam ez nem lehet a Szent Szellemtől, mert az Igének Ő sohasem mond ellent. A vezetők és gyülekezetük életében nem volt gyümölcstermés, csak pusztulás és rombolás. Voltak persze épülő gyülekezetek is de ott a karizmákkal kapcsolatban nem volt ilyen ellenséges a hangulat.

A karizmatikus gyülekezeteket is elkezdtem megfigyelni. A különbség igen jelentős volt. Itt is voltak problémák, sőt szélsőségek is, de a gyümölcs nagyon is felismerhető volt. Dinamikusan növekvő gyülekezetek, egyre több szolgálattevő, élénkség, Isten jelenléte... stb.

Ekkor már láttam, hogy valami nagyon hiányzik az életemből. Többre vágytam Istenből, szomjas voltam és lelkileg éhes. Elkezdtem megvizsgálni a Szent Szellem keresztség Bibliái alapjait is, és rájöttem, hogy a hiba itt lehet! Akik be voltak töltve Szellemmel a Biblia szerint azoknak az élete erővel volt teli, szolgálatuk gyümölcsöző és eredményes lett. Én pedig tudtam, hogy még ezt nem éltem át! Imádkoztam azért, hogy Isten adjon világosságot, mert a sok különböző tanítás miatt teljesen meg voltam zavarodva. Csak a Bibliát olvastam és Isten Szellem elvezetett erre az igazságra is! Meggyőződtem róla, hogy ez nem egy szektás, bűnös dolog, hanem mindenki részesedhet belőle, akit Jézus vére által megtisztított. Isten kegyelméből eljött az a nap is nem sokkal később, amikor egy pásztor-testvér kézzérátételes imádsága következtében átélhettem a Szellemmel való betöltékezést!

Ezután már mondhatott nekem bárki bármit, a pecsét ott volt a szívemben. Amit átéltem és részese lettem azt nem vehette, és nem veheti el tőlem senki. Nem sokkal később a tanulmányaim a karizmákra és a szolgálati ajándékokra összpontosultak. Nemcsak azért mert nagyon foglalkoztatott a téma, hanem azért is, mert szerettem volna megtudni én milyen ajándék(ok)kal rendelkezem.

Ennek a tanulmányozásnak a lényegét szeretném átadni ebben a tanulmányban, természetesen a teljesség igénye nélkül és szívem vágya valamint imádsága az, hogy minél többen felismerjék velem együtt milyen hatalmas, és gazdag Istenünk van. Ő nem fukarkodik az ajándékokkal és Krisztussal együtt mindent nekünk adott. Ismerd meg, szolgálatodat, ajándékaidat, életre szóló elhívásodat! Legyünk Istenben gazdagok!

Annak pedig, a ki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint, Annak légyen dicsőség az egyházban, a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Ámen. (Ef 3,20-21)

I. rész

Mennyei gazdagság.

1, Fogalmak, elnevezések.

A Biblia alapján jól megkülönböztethetőek egymástól a különböző fogalmak és elnevezések. A karizmákkal kapcsolatban a következő kifejezéseket használom, ill. a leírtakat értem alatta.

A, Talentum: Nem azonos a kegyelmi ajándékkal. Velünk született képességet jelent. Ezzel minden ember rendelkezik. Van, aki jól és van, aki rosszul él vele. Születésünk óta hordozzuk magunkban. Egy részét szüleinktől örököljük Ezeket, a talentumokat az ember, tanulással, képzéssel is fejlesztheti. Isten az emberiség használatára adja. Bizonyos esetekben hasznára lehet a karizmáknak, de ez nem mindig jellemző. A veszély akkor áll fent, amikor a talentumokkal akarjuk a karizmákat helyettesíteni vagy kiegészíteni. Egyes vélemények szerint, bizonyos talentumokat a Szent Szellem karizmává nemesíthet.

B, Karizmák - kegyelmi ajándékok: A görög szó a *khariszma* ill. *khariszmata*. Kegyelemből fakadó ajándékot jelent. Érdemtelenül kapjuk, ezért kell alázattal használni és működtetni. Az alapszó jelentése: öröm. Isten jókedvéből, örömeiben adja a gyermekeinek. Az Atya ingyenes ajándéka, amelyet a Szent Szellem oszt szét a Krisztus testében. A két kifejezést felváltva használom.

Nem testi születésünkkel kapjuk, mint a talentumot, hanem az újjászületés révén kerülünk vele kapcsolatba. Végleges ajándék, amely állandóan jelen van a hívó ember életében. Legalább egy karizmával mindenki rendelkezik.

C, Szellemi megnyilvánulások: A görög szó a *pneumatikosz* amelyet, tévesen lelki v. szellemi ajándéknak fordítanak. A szó jelentése: Szellemi; a Szent Szellemhez tartozó dolgokat jelenti. Három helyen fordítják ajándékként; (1 Kor 12,1, 14,1, 14,37) Itt egyértelműen a *szellemi vagy szellemiek* fordítás a helyénvaló.

Nem karizma mert ezek csak alkalmi megnyilvánulások. Bármely hívőt bármikor használhat Isten Szelleme, amikor Ő jónak látja. Amennyiben a megnyilvánulások állandósulnak, vagyis rendszeressé válnak, akkor beszélhetünk karizmáról. Attól, hogy valakinek, egy vagy több karizmája van, működhetnek az életében a szellemi megnyilvánulások is.

D, Szolgálati ajándékok: Az efézusi levél negyedik rész 11. versben található leírásuk. Ezek azért szolgálati ajándékok, mert ezeket Krisztus adja a Testnek, és itt személyekről van szó. Nem megnyilvánulások, hanem személyek. Krisztus foglyai. Szolgálatuk egyedülálló a Testben más dolgokkal ezeket nem lehet hiánytalanul pótolni. A gyülekezetek állapota nagymértékben függ a szolgálati ajándékok működésétől. Mind az öt szolgálati ajándék területén megfigyelhetők a Szent Szellem megnyilvánulásai és ajándékai is.

A karizmákról, a szellemi megnyilvánulásokról és a szolgálati ajándékokról a következő igehelyek jelentik ki a legtöbbet: Róma 12:6-8, 1 Korinthus 12-14 fejezet, Efézus 4,11-14; 1Pét 4,10-11

2, A legnagyobb ajándék

Isten legnagyobb és legértékesebb ajándéka az Egyszülött Fiú; Jézus Krisztus. Minden Isteni adomány közül a legrágább. Ezt azért fontos hangsúlyozni, hogy a hívők szellemi értékrendje ne tolódjon el. A karizmák és ajándékok kapcsán több esetben okozott és okoz, gondot, ha a figyelem az ajándéokra és nem az ajándékozóra irányul. A szolgálat ne kerüljön az Istennel való kapcsolat elé. Korinthusban is ez volt a bajok gyökere. Nem a karizmákkal volt a baj, hanem a használatukkal. Elfelejtették, hogyan vették, ill. kapták őket és felfuvalkodtak, irigykedtek, pártoskodtak. Már nem Isten volt a középpontban, hanem az, amit adott, vagy éppen nem adott. Emiatt annak, aki a karizmáit használja és él vele, először a kegyelmet kell értékelnie és megbecsülnie. Ha az Atya nem adta volna értünk a Fiát, nem rendelkezünk semmilyen mennyei dologgal. Pál apostol így ír erről a római levélben.

A ki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt, mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk? (Rm 8,32)

Krisztus áldozata és váltsága nyitotta meg a mennyei csatornákat az emberiség számára. Nincs olyan dolog az Atyánál, amit most már, ne adna oda a gyermekeinek. Ha a Fiát értünk adta ezzel mindent nekünk adott. Ezért ír a Biblia a keresztényekkel kapcsolatban mennyei gazdagságról, lelki, anyagi áldásokról, békességről, szeretetről, szentségről, váltságról... stb. Az Ő odaadásával kezdődött meg Isten szeretetének kiáradása a bűnbe esett emberiség felé. Kereszthalála és feltámadása teljesen kielégítette az Atya igazságát és szentségét. Az Atya innentől kezdve a megváltottakat Krisztusban látja és fogadja el gyermekeinek. Közösségben van mindazokkal, akik a vér által kiengesztelődtek vele. Kétségkívül Jézus Krisztus a legnagyobb ajándéka Istennek.

3, Az Isteni kegyelem ajándéka

Enélkül a kegyelmi ajándék nélkül a karizmák hozzáférhetetlenek.

Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka (kharisma) pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban. (Rm 6,23)

Amikor valaki megtér és újjászületik Isten kegyelméből, akkor kikerül a halál uralma alól. Személyes kapcsolatba kerül Jézus Krisztussal és Isten örök élettel, ajándékozta meg. Ez minden megváltottra igaz. Az életre használt görög kifejezés a *dzóé* nem a biológiai, hanem az Isteni életre utaló szó. Az Isteni élet végtelen, örökkévaló. A földi élet véges és múlandó.

A mennyei gazdagság ezen a területen is felmérhetetlen áldásokat tartalmaz. Megszabadulást a kárhozattól, a sötétség hatalmából, és a halálból... stb. Ahhoz, hogy valaki természetfölötti megnyilvánulásokhoz, karizmákhoz, vagy szolgálati ajándékokhoz jusson elengedhetetlenül szükséges, hogy Istennel a kapcsolata rendezett legyen.

Nem elég a gyülekezetbe járás, imádkozás, adakozás és a jó cselekedetek, ha nincs megtérés és újjászületés. Azok részesülnek az Isteni természetből, akiknek Jézus Krisztus a megváltójuk lett. Sokan beérik már ennyivel is, és azt gondolják, hogy miután az életem rendben van az Istennel, célba értem. Ez egy hamis tanítás eredménye, amely azt tartja, hogy csak meg kell térni, be kell merítkezni vagy meg kell keresztelkedni és egy gyülekezetbe, kell rendszeresen járni.

A Biblia azonban arról beszél, hogy tanítvánnyá kell válni, növekedni kell, szolgálni kell, és számot kell adnunk az életünkről Krisztus ítélőszéke előtt. Az előbbi változat langyossághoz, lelki betegséghez vezet. Az utóbbi pedig bizonyágtevő életet eredményez. Tehát mindazok, akik az Úrét a szolgálatuk betöltéséhez különböző karizmákat, ajándékokat kaptak, és ezeket használni kell.

4, A kegyelmi ajándékok forrása

A kegyelmi ajándékok, vagy karizmák, ill. a szellemi megnyilvánulások a Szent Szellem hatáskörébe tartoznak. A szolgálati ajándékok pedig Jézus Krisztus személyéhez kötődnek. Az ajándékozó ismerete nélkül nem érthetjük meg az ajándékok működési elvét sem. Isten Szellemének erről a munkájáról így ír a Biblia:

De mindezeket egy és ugyanaz a Szellem cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, amint akarja.(1Kor 12,11)

A karizmákat, ill. a megnyilvánulásokat a Szent Szellem szuverén módon adja. Ebbe beleszólása senkinek nem lehet. Lehet kérni, vágyakozni rá, de a döntés joga az Isten Szelleméé. A hívő ember nem parancsolhat a Szent Szellemnek!

A Szent Szellemnek jelentős és döntő szerepe van az Újszövetségben. A második korinthusi levélben Pál az Úsz.-et a Szellem szolgálatának nevezi.(2Kor 3,8)

Jézus Krisztus világosan beszélt arról, hogy amikor Ő elmegy akkor maga helyett, el fogja küldeni az Atya ígését a Szent Szellemet. Most tehát a Szellem van itt közöttünk és bennünk, mint Isteni Személy. A személyiségét, mint Isteni attribútumot ki kell hangsúlyozni, mert többen a karizmatikus „események” miatt csak egy Isteni erőnek, vagy befolyásnak tartják. Ez veszélyes tévelygés!

A hívő ember életében ugyanis a megtéréstől egészen az örökkévalóságig tart a munkája. Három fontos dolgot tart a kezében. Az első: a világ meggyőzése bűn, igazság és ítélet tekintetében.(Jn 16,8) A második: a hívő ember megszentelése azáltal, hogy megtérésekor lakozást vesz benne.(1Kor 6,19). A harmadik: a Testben, a gyülekezetben végzett szolgálata.(1Kor 12,13) A Szent Szellem munkái általában erre a három területre fókuszálnak. De bármit is tesz a Szellem a legfontosabb célja az, hogy Jézus Krisztust megdicsőítse!(Jn 16,14)

Szeretném azokat is megnyugtatni, akik nem sok jót gondolnak a Szent Szellemről a különféle hamis tanítások és romboló bizonyágtételek miatt, hogy Ő ugyanúgy szeret minket, mint az Atya:

A mi Urunk Jézus Krisztusra és a Szellem szeretetére kérlek titeket, testvéreim, tusakodjatok imádságaitokban velem együtt az Isten előtt érterem. (Rm 15,30)

Pál a Szellem szeretetéről beszél. Nagyon szeret téged, semmi rosszat nem akar az életedben. Bízzál benne, ismerd meg őt. Van egy történet, egy próféta kijelentés erről az Ezékiel próféta könyvében,(47. feje). Ezékiel próféta, amikor a folyó mellett állt és belevezették, folyamatosan merült el benne! Először bokáig, majd térdig ért számára a víz, és végül már úszni is tudott! Ilyen a Szellem is, folyamatosan fog téged vezetni és irányítani. Egyre többet és többet ad magából és Isten jelenlétéből. Vannak persze itt is különbségek, egyesek hamarabb kezdenek el úszni, mint mások, és hamarabb érettségre jutnak a Szellem vezetésében. Némelyek félénkebbek és talán még segítség is kell nekik! A lényeg azonban az, hogy Isten Szellemének ez a munkája működjön benned. Két állapotot fest le az Isten ígéje. Van, ahova eljut az Isten Szelleme és van ahova nem. Az első esetben gyümölcstermés, gyógyulás, áldás a másik esetben áldástalanság, mocsár és pusztulás látható!(9-11.v.) A döntés a te kezében van! Élni akarsz vagy haldokolni? Folyóban vagy mocsárban úszni? Vannak mocsárgyülekezetek is! Onnan lehet megismerni őket, hogy nincs bennük élet, elnyelik az embereket és a Szellem folyamai nem hogy nem folynak hanem még gátat is emelnek ellene nehogy elárhassa a gyülekezetet! Lehet, hogy olyan gyülekezetbe jársz ahol a Szent Szellem kimondása is bűn, vagy ő az ismeretlen Isten! Ne higgyél olyan tanításoknak, amelyek el akarnak választani Isten Szellemének a közösségétől, szeretetétől. Nekem sokat jelentett, amikor a Bibliában aláhúztam kézzel az összes ígét, ami a Szent Szellemről szólt és elkezdtem tanulmányozni! Ha megnézzük az ígétet, amelyek a Bibliában a Szellem munkájáról szólnak, azt láthatjuk, hogy nélküle nincs keresztény élet! Nélküle nem tudod Jézus Krisztust sem megismerni! De hála az Úrnak vannak „folyó” gyülekezetek is! Ezt a következők jellemzik, élet, áldás, gyümölcstermés, halászat vagyis lélekmentés.

5, A Szent Szellem keresztség

A Biblia egyértelműen kijelenti, hogy a keresztesny ember miutan megtér és újjászületik Isten gyermeke lesz! Ekkor a Szent Szellem, lakozást vesz benne és elkezd benne a megszentelődés munkáját. Jézus Krisztus azonban beszél arról, hogy a Szellemmel nem csak rendelkezni kell, hanem be is kell töltekezni vele.

Isten ígéje alapján látszik mennyire fontos esemény ez a keresztesnyek életében. Sok és változatos kifejezés van erre a csodálatos betöltekezésre és hatásaira. Az első század keresztesnyei nek ez természetes dolog volt. Megtértek, bemeírtkeztek vízbe és Szellembe, vették Isten erejét és hirdették az evangéliumot, építették Isten királyságát. Legtöbbszük nem volt a kor mércéje szerint művelt vagy tanult ember! Egyszerű kétkezi dolgozók, halászok, földművesek, sőt rabszolgák voltak! Mégis amikor Isten kézbe vette őket, és használni kezdte őket, az egész akkori világot felforgatták. Miért? Mi volt a titkuk? Nem nehéz kitalálni, Jézus ezt mondta:

Hanem veszték erőt, minekutána a Szent Szellem eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig. (Ap.Csel 1,8)

Isten kegyelméből azonban ez nem csak az ő kiváltságuk, előjoguk volt, hanem a mienk is! Nem egy helyen tabu témának számít ez az esemény mind a mai napig. Megbélyegzik, szélsőségesnek, rajongóknak tartják azokat, akik vágyakoznak rá. Ilyen helyeken a „karizmatikus” kifejezés és elnevezés szitoknak és pejorativitásnak számít!

Pedig ha a Bibliát megnézzük a karizmatikus kifejezés teljesen természetes és normális állapotot jelent. Azt jelenti, hogy Isten gyermeke a számára kegyelemből adott karizmákkal éli az életét. A Biblia szerint minden hívő ember karizmatikus! Enélkül, vagyis kegyelem és az ebből fakadó ajándékok nélkül nincs keresztesny élet! A vallásos élethez, a „gyülekezetesdihez” nem kell karizma, az egy darabig anélkül, is megy!

A sátán nagyon fél a Szellemmel teljes hívőktől, ezek jelentik számára a legnagyobb veszélyforrást. Nincs rombolóbb a sátán királysága számára, mint a helyükön lévő Szellemmel teljes keresztesnyek. Természetes, hogy ettől az eseménytől és hatásaitól meg akarja fosztani Isten gyermekeit. Ha eltud választani az Isten Szellemével való közösségtől, akkor már félig nyert ügye van! Hazugságokkal, tévtanításokkal, félelemmel, támadja ezt a bibliai igazságot. Arra kérek, ne higgy neki! Vedd elő a Bibliádat és nézd meg, mit tanít erről Isten ígéje. Szó van róla az evangéliumokban, tele van vele az Apostolok Cselekedetei. Pál pedig egyenesen utasításba adja a következőket:

És meg ne részegedjete k bortól, miben kicsapongás van: hanem teljese djetek be Szent Szellemmel! (Ef 5,18)

Teljesen igei dolog és Isten akaratával megegyező, ha valaki telve van Isten Szellemével! Ez a normális állapot.

Ne a gyülekezeted véleményét, hitvallásait, emberi okoskodásait helyezd előtérbe. Ezek tévedhetnek! Semmilyen emberi vélemény vagy írás, szabályzat nem lehet a Biblia felülbírálója. Ha nem Isten ígéje a döntő számodra, hanem bármi más akkor nagy bajban vagy! Nem egyszer találkoztam azzal a jelenséggel, hogy Isten ígéjével szemben hitvallásokat, szabályzatokat lobogtattak mindezt az „Úr nevében”! Amikor pedig ez sem jött be nekik akkor azt válaszolták, hogy „nem így szoktuk”! Ez egy félelmetes varázsige: nem így szoktuk! Ezzel zárnak le számukra minden kellemetlen és fájó területet!

Jézus Krisztus földi életében is ez volt a problémák egyik forrása. A farizeusok azért nem fogadták el többszük között, mert Ő nem törődött a „nem így szoktukkal”. Ha szombaton gyógyított a válasz - nem így szoktuk-, ha tanítványai nem mostak kezét - nem így szoktuk- gyerekekkel állt szóba- nem így szoktuk... stb.!

Nekem is eljött az a pont, amikor válaszút elé kerültem, vagy Isten ígéjének engedelmeskedek és ezzel minden következményt vállalok, vagy emberi véleményeknek, tradícióknak. Isten mellett döntöttem!

Ezt a döntésemet soha nem bántam meg, még a legnehezebb időszakokban sem! Isten számtalan alkalommal igazolta vissza a döntésem helyességét. Mind a mai napig csak az Ő igéje a mérce számomra. Továbbra is fontosnak tartom az egészséges gyülekezeti hagyományokat és szokásokat, de a külső a forma nem mehet a szellemi tartalom és Isten igazságainak a rovására!

II. rész

A, A használat alapelvei

Karizmák és a jellem

1, Szeretetlenben kell alkalmazni. (1Kor 13. feje)

Pál apostol egy egész fejezetet szentel a szeretetnek. A szeretet erejét és hatalmát nem lehet figyelmen kívül hagyni a karizmák használatakor. A szeretetlenségből fakadó szolgálat értéktelen és hiányos. Az ajándékozó Isten helyett az ajándék lesz a fontosabb. A szeretet tulajdonságainál jól látható;(4-8a), hogy mire képes az ember, ha szeretetlenül éli a keresztény életét. Az Istentől kapott ajándékait nyereszkeskedésre használja, pozíciója miatt leural másokat, féltékeny lesz a testvére... stb. Ezek miatt mutatja be Pál a szeretet útját, amely alapját kell, hogy képezze minden hívő ember, Isten felé végzett szolgálatának. Jézus Krisztus is ennek kapcsán adott új parancsolatot:

Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymás.(Jn 13,34)

Jézus Krisztus az egymás iránti szeretetről beszél. Ahol ez nem valósul meg ott elég fagyos szokott lenni a levegő. Olyan jó hallani egy-egy bizonyágtételben, hogy nem csak az Isten jelenléte ragadta meg az embert, hanem a gyülekezet testvéri légköre is. Ennek kell áradni és ez meggyőzi az embereket! A szeretet nagy fegyver, emberi vélemények és ellenállások leküzdésében! Nem egy ellenséges szív tört már bele a szeretet erejébe. A szeretetet és a karizmák használata között szoros kapcsolat van. Bizonyos körökben a karizmáktól való félelem, ill. tudatlanság miatt csak a szeretetet emelik ki az igékből, és a gyülekezetet megfosztják az építő karizmatikus szolgálatoktól.

Amikor jó néhány bibliamagyarozattal kapcsolatos könyvet elolvastam főleg a korinthusi levelekről megdöbbenett, hogy a szeretetről jóval többet írtak mint a karizmatikus dolgokról! Ez utóbbit néhány mondatban nagyobb szakaszokra osztva elintézték! Pedig nem véletlen, hogy a Biblia ennyit ír és ilyen összefüggésekben a szeretetről. Ahol az Úsz.-ben szó van a kegyelmi ajándékokról, ott mindig szerepel a szeretet is! A helyes egyensúlyra érdemes odafigyelni, mert ezekből fakadnak a legnagyobb áldások. A szeretet a jellemvonás legfontosabb része kell, hogy legyen a hívő ember életének. Amikor a jellemvonás nincs egyensúlyban a szolgálattal az mindig problémák, és feszültségek forrása lehet. A szeretetlenségből fakadó megnyilvánulások és szolgálatok hiteltelené teszik az embert.

Lehet valaki bármilyen karizmákkal gazdagon ellátva, ha jelleme nem nő fel hozzá, akkor veszít az eredményességéből, hitelességéből. A hívőknek folyamatosan növekedniük kell a kegyelemben és Isten megismerésében.(2Pét 1,2) A megszentelődés sokszor nehéz és fájdalmas útját már nem mindenki akarja felvállalni. A látványos, elismert szolgálatokért nagyobb a tolongás. Korinthusban hiába volt jelen minden ajándék és megnyilvánulás, lelkiileg kiskorúak maradtak. Veszekedtek, civakodtak, bűnöket túrtak meg a gyülekezetben ez pedig nem éppen Krisztusra mutató életvitel. Ahogy növekedsz a szolgálattal, ugyanúgy növekedj a szeretetben és lelki érettségben is.

A Szellem munkája nemcsak a szolgálati területekre és ajándékokra korlátozódik, hanem a gyümölcstermesre is! Ott vannak-e a Szellem gyümölcsei az életedben vagy az nem foglalkoztat? Vágysz-e arra, hogy életeddel is bizonyágot tegyél ne csak a szavaiddal? Azok a könyvek és személyek, amelyek a teológiai érvekből kifogytak azért, hogy Isten Szellemének munkáját rombolják, előszeretettel veszik elő azokat az erkölcsi bukásokat, amelyeket karizmatikus személyek, elsősorban vezetők követnek el! Vigyázzunk a jellemünkre! A szeretetben lehet és kell is növekedni! Pál szavai világosak, a teljesség idején, amikor már az Úrnál leszünk csak a szeretet, marad meg, mivel az a legnagyobb.

B, Általános jellemzők

1, Ismerni kell őket

*A lelki ajándékokra nézve pedig nem akarom, atyámfiai, hogy tudatlanok legyetek.
(1Kor 12,1)*

Ezzel az igével kezdi Pál apostol a Szent Szellem megnyilvánulásairól és a karizmákról szóló tanítását a korinthusi levélben. Nem véletlenül. A sátán egyik célja a karizmák, a szellemi megnyilvánulások és az Isteni ajándékok működésének a háttérbe szorítása. Emiatt is van „karizmatikus káosz” a különböző felekezetek és gyülekezetek között. A tudatlansággal elérheti a gonosz, hogy Isten természetfölötti ereje nem nyilvánul meg a gyülekezet életében. Csak az Isten karizmáival, ajándékaival élő gyülekezet tudja hatékonyan, eredményesen végezni a Krisztus Testének az építését. Képes a sátán királyságának a lerombolására és Isten Királyságának a kiterjesztésére. Többek között ezek azok az alapvető dolgok, amelyek miatt a sátán a tudatlanság fegyverét veti be. Ha az ajándékok nem vagy csak részint működnek ez számára jóval nagyobb mozgásteret biztosít. Nem lehet megengedni, hogy a gyülekezet ki legyen szolgáltatva az ördög minden ravaszságának. Ha a karizmák nem működnek, akkor a gyülekezet megfosztja magát az Isteni védelemtől.

Ezt a fajta tudatlan állapotot pedig fel kell számolni! A gyülekezetekben az Isten ajándékairól és természetfölötti erejéről tanítani kell. Az ismeretnek pedig életté és gyakorlattá kell válnia. Az Úsz.-i gyülekezet éltető eleme nem evilágból való. A földi, emberi dolgok csak egy klubot, vagy egy intézményt tudnának vezetni, de nem az Élő Isten gyülekezetét.

Szomorú, hogy ami egykor olyan természetes volt a gyülekezetek életében az ennyi megosztást, vitát, szakadást, szeretetlenséget váltott ki. Ennek egyik forrása volt a tudatlanság állapota, amely az embereket elválasztotta az Isteni kijelentésektől. Bizalmatlanná váltak és megkérdőjelezték Isten jóságát, szeretetét. Amikor pedig a földi berendezkedés, evilági karrier és hatalomvágy vette át a vezető szerepet, akkor már a természetfölötti események is teljesen háttérbe szorultak.

Ezért idegenkednek ma is sokan az ún. karizmatikus dolgoktól, mert számukra teljesen ismeretlen területre vezetni őket. Olyan élmények jelentkeznek, ami teljesen felbolygatja az addigi megszokott életvitelt. A tudatlanságnak két fajtája van; szándékos és nem szándékos. A tudatlanság idejét azonban Isten elnézi.(Ap.Csel 17,30)

Akik nem nagyon hallottak róla, vagy nem tanították őket ezekről, az igei igazságokról teljesen más megítélés alá esnek, mint azok, akik tudták az igazságot, de szándékosan elhallgatták őket. Egyesek odáig mennek a tévelygésben, hogy nemcsak tagadják a természetfölötti eseményeket a hívők és a gyülekezet életében, hanem egyenesen sátáninak tartják a forrását. Ez már azonban olyan terület, amelytől a Biblia óv, hiszen ezt úgy nevezi, hogy a Szellem káromlása!(Mt 12,31)

Pál nem tartotta normális dolognak, ha egy gyülekezetben a tudatlanság jelen van. Ma pedig nem egy helyen ez a célkitűzése a vezetésnek. Kevesebb ismeret, kevesebb baj, „még a fejünkre nőnek”, „elveszítjük a hatalmunkat”... stb. Ismerős kijelentések? Ezt hozza ki a tudatlanság szélsőséges megnyilvánulása. Így fogalmazza Pál ezt az állapotot:

Hogy többé ne legyünk gyermekek, kiket ide s tovahány a hab és hajt a tanításnak akármilyen szele, az embereknek álnoksága által, a tévelygés ravaszságához való csalárdság által;(Ef 4,14)

Az ezt megelőző versekben arról van szó, hogy a szolgálati ajándékok hordozói kik és mi a feladatuk. Többek között az, hogy ne essünk csapdába és a tévtanításokat felszámolják a Krisztus Testében. Az igazi pásztorok és vezetők engedik felnőni a gyülekezeti tagokat. Támogatják, segítik őket. Nem akadályozzák őket az egészséges fejlődésben.

2, Jézus Krisztus eljöveteleig megmarad

Úgy, hogy semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szűkölködtök, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak megjelenését. (1Kor 1,7)

Nagyon fontos kinyilatkoztatás ez a Szentírásban a karizmákkal kapcsolatban. Nem kevesebbről van itt szó, mint arról, hogy a Szent Szellem ajándékai hiánytalanul fennmaradnak Jézus Krisztus megjelenéséig, eljöveteleig. Nem igaz tehát az a vélekedés, hogy az apostolok halála után a Szent Szellem ajándékai megszűntek, illetve hiányzik közülük bármelyik is.

A semmi szó jelentése eredetiben azt jelenti: hiánytalan, nem hiányzik egy sem. Az Úsz.-i Gyülekezet tehát minden karizmát megkapott, ami Jézus Krisztus eljöveteleig fennmarad. A Szent Szellem ilyen mértékű kitöltetése a Gyülekezet korszakára adatott, nem részlegesen, nem időlegesen, hanem addig, míg az elragadtatás meg nem történik! Az elragadtatás lesz a kulcsa a gyülekezet kimentésének a földről és a Szent Szellem eltávozásának, ami után elszabadul a sátán királysága.(2Th 2,7)

A gyülekezet(ek)nek nem kell szűkölködni a karizmákban, Isten megadja őket, mert ez szerepel az Ő tervében is. Az Úsz. sehol nem tanítja a karizmák megszűnését és korlátozását. Éppen ellenkezőleg! Nem egy ige szól a karizmák használatáról, és működéséről. Ha csak egy időre, időszakra adattak volna, akkor miért lenne ennyi szó róla? Miért tanítana erről ilyen sokat az Úsz. ha csak a kezdeti és nem a gyülekezet teljes korszakára lenne jellemző. Az első század végétől nem a jelek és a csodák szűntek meg, hanem a használatuk és a bennük való hit! A gyülekezetek már nem az Úr dolgával voltak elfoglalva, hanem a hitvitákkal, filozófiákkal és a hierarchikus rendszer kiépítésével. Ilyen légkörben a Szent Szellem mindig a háttérbe szorul és a működése területe beszűkül. A Szent Szellem pedig nem egy erőszakos személy.

Szent Ágoston óta tartja magát erőteljesen az a tanítás, hogy a karimák és ajándékok az utolsó apostol haláláig működtek. Erről könyvet is írt és egy teológiai szakkifejezés is született; a szesszacionizmus. Ez a könyv mind a mai napig teológiai alapot nyújt a karizmatikus dolgok elleni fellépésben. Azt már kevesen vallják be, hogy ezt a könyvét korai időszakában írta és később ezt a tanítását visszavonta. A Visszavonások című könyvében pl. ezt írja a jelekről és csodákról:

„...Manapság is annyi ilyen eset történik, hogy el sem jut, hozzánk mindegyiknek a híre- igaz az ismert gyógyulásokat sem tudnánk megszámolni...” (Augustin's Retractions I. kötet 11.7)

Személyesen vizsgálta meg és járt utána a jeleknek és csodáknak. Nem igaz tehát és nem állja meg a helyét az a tévtanítás, hogy a karizmák megszűntek és egy régi dicsőséges korszakhoz, tartoztak. A Gyülekezet korszakát nem lehet felosztani egy karizmatikus és egy nem karizmatikus korszakra! Mind a mai napig feljegyzések vannak a karizmatikus megújulásokról végig az elmúlt közel 2000 évben. A legtöbb esetben üldözték képviselőit, ördöginek festették le, bebörtönözték és kivégezték őket, de a Szellem mindig bizonyágot tett róluk és az életükről. Az elmúlt száz évben pedig a Szent Szellem munkájának a teljes helyreállítása zajlik. Mielőtt a Gyülekezet korszaka lezárul a menyasszony teljes díszben, fogja várni a vőlegényt. Nem lesz semmi hibája, gyengesége, csúfsága.(Ef 5,27). Dicsőséges időszakban élünk és teljes szívvel kell készülnünk az Úr fogadására. Isten, egykor a reformációval elkezdte a helyreállító munkáját, mely most ér a csúcspontjára. Nem véletlen, hogy a sátán is erre az időszakra időzít megfélemlítő munkáját és a hamis jelekkel és csodákkal még a választottakat is igyekszik elfordítani Istentől és az Ő igéjétől.(Mt 24,24)

Ne higgyünk a hazugságoknak és azoknak a kijelentéseknek, amelyek az Isten cselekvését, munkáját saját elképzeléseiknek rendelik alá.

3, Különböznek egymástól

A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. (1Kor 12,4)

*Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint...
(Rm 12,6)*

Nincs két egyforma karizma. A *külön-külön* kifejezés jelentése: sokféle, változatos, különböző. Mindegyik rendelkezik a maga sajátos jellegzetességével. Vannak természetesen olyan ajándékok is, amelyek között sok hasonlóság van, de a különbözőség jól észrevehető. A *különbség* szó alapjelentése elosztás, szétosztás egy egészből. Magyarul, a Szent Szellem egy teljes egészből kiosztja az egy emberre eső részt. A 12. rész 11. verse is ezt támasztja alá, ott az *osztogatván* szó szerepel ugyanennek a görög szónak a fordításaként. A tékozló fiú történetében is ez a szó jelenik meg, amikor az atya *megosztá* köztük a vagyont.(Lk 15,12) A fiú a teljes örökségből megkapta a rá eső részt.

Eppen ezért kell minden karizmát használni, hogy a Szellem egységét bemutassuk. Ha csak bizonyos karizmákat emelünk ki és engedünk használni, akkor Isten Szellemét szomorítjuk meg. Uralkodó szolgálat és karizma beteggé teheti a Testet. Minden ajándékra szükség van, hogy a Krisztus Teste hatékonyan tudjon működni. A Szellem az, Aki igazán tudja, hogy egy gyülekezetben milyen ajándékok azok, amelyek szükségesek és milyen megnyilvánulásokra van szükség! Nagy hibát követ el és megoltja Isten Szellemét az, aki be akarja szabályozni működését. Sok vezető és pásztor tiltja meg egyes ajándékok és megnyilvánulások használatát a gyülekezetben, mert félnek, hogy mi lesz a következménye. Szeretném megnyugtatni őket, amit a Szellem cselekszik azt nyugodtan, ellehet fogadni. Aki emberi véleményektől teszi függővé az Isten Szellemének munkáját, vagy általában az Isten szolgálatát az a Biblia szerint alkalmatlan a szolgálatra! (Gal 1:10, Ef 6:6).

Ezeket, a karizmákat egyedül kegyelemből, (*kharisz*) kapjuk meg. Isten adja a Szent Szellem által. A *kharisz* szó azt is jelenti; hogy örömből, jókedvből történő ajándékozás. Isten az ajándékait örömeiben adja és nekünk is örömmel kel fogadnunk. Vannak olyanok, akik nem azt kapták meg az Úrtól, amit kértek és emiatt frusztráltak, depressziósak és csalódottak lesznek. Ez az állapot is abból fakad, hogy nincs meg a kellő értéke és becsülete egyes karizmáknak és megnyilvánulásoknak. A „látványosabb,” „előkelőbb” szolgálatokra több a jelentkező, de a Testben ugyanúgy szükség van a gyámolításra, mint a prófétálásra, a könyörületre, mint a gyógyításra. Nem lehet mindenki apostol vagy tanító, mindennek és mindenkinek megvan a maga helye és szerepe.

Isten gyermekeinek nem lehet csak a gyülekezeti tagság a céljuk. Személyes elhívás és ajándék, szolgálat és küldetés, ez is benne van az Isten tervében. Nincs szárnalmasabb ember annál, aki ezt figyelmen kívül hagyja és egy vallásos életet él anélkül, hogy az Isten szolgálatára tenné fel az életét. Kényelmesebbnek tartják, hétről-hétre a megszokott hívő életet élni mint az Istennek való szolgálatot. Jaj pedig annak, aki ezt meg meri bolygatni! Ezt az állapotot ráadásul az igével támasztják alá! Azokat pedig, akik az Isten akarata szerint élnek és a Szellem szerint járnak, azokat lenézik és megvetik. Én boldogan tartozom a megvetettek táborához. Tudom, hogy Istennek mi a terve velem és, igyekszem betölteni az elhívásomat. Fogadjuk örömmel Isten ajándékait és elhívásait! Legyünk boldogok, hogy Isten ránk is bízott valamit! Nincs senki a Teremtőkön, az Atyákon kívül aki jobban tudná mire van szükségünk és mi az ami a mi javunkat szolgálja. Teljessé az életet csak az Isten akarata szerinti élet teszi! Hiszem a Jézus Krisztus által kijelentett alapelvet:

Monda néki az ő ura: Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.(Mt 25,23)

Felelősek vagyunk, azért amit kaptunk, és ahogy azzal élünk és szolgálunk. Aki többre vágyik, az legyen először hű a kevesen. A gyarapodást ebben az esetben Isten garantálja.

4, Igyekezni kell a hasznosabbra

Igyekeztek pedig a hasznosabb ajándékokra... (1Kor 12,31)

Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat, leginkább pedig, hogy prófétáljatok. (1Kor 14,1)

Ez az igevers a helyes értékrendre hívja fel a figyelmet a karizmákkal kapcsolatban. Az igyekeztek szó alapja a *dzéloó* aminek, jelentése: forrás, buzgóság fellelkesülés, valamilyen belső erő hatására. Pál a rómaiakhoz írt levelében is ezt az állapotot tárja fel:

Az igyekezetben ne legyetek restek; szellemben buzgók legyetek; az Úrnak szolgáljatok.(Rm 12,11)

Mind az igyekeztek mind, a kívánjátok szónak ugyanaz az eredeti jelentése; csak ezzel a két különböző szóval adták vissza a szövegösszefüggésnek megfelelően.

Szellemben buzgónak lenni ez bibliai kíváncsi. A Szellem által forni, buzogni teljesen természetes dolog. A belső erő a Szent Szellem, amely végzi a megszentelő munkáját. Az Isteni tűznek mindig égnie kell bennünk. Később lesz szó arról is, hogy a karizma egy belső tűzhöz hasonlítanak, amelyet táplálni és őrizni kell. Nem kell fagyoszentnek lennünk, ha a Szellem által buzgók vagyunk! Nem unikum, nem szélsőség, nem fanatizmus, nem önteltség. Alapállapot. Akiket az Isten Szelleme vezérel, azok másképp nem is nagyon tudnak élni. Ez számukra ez a hívő életük szerves része. Nem szabad érzelmek és szenvedélyek nélkül élni, de nem is kell túlzásba vinni. Természetesen meg kell különböztetni azt, ami valóban az Isten Szellemétől van és azt, ami az emberi produkció eredménye. Sok kárt okoztak már az olyan emberi indulatok és érzelmi kitérések, amelyek nem az Úr Szellemétől valók voltak.

Nem bűn az, ha valakit a Szellem indít, hogy az Úrért buzogjon, és vágyakozzon a karizmákra. Lehet tiszta szívvel is vágyakozni, törekedni a karizmákra. Véleményem szerint azok életében hamarabb nyilvánulnak meg az Isten ajándékai, akik az engedelmisséget választják, és abban járnak. Számolni kell azonban azzal is, hogy nem mindig azt kapjuk, meg amit igazán szeretnénk, vagy amiért könyörögtünk. Isten Szelleme szuverén, ő mindig azt adja, meg amire éppen a Krisztus Testének szüksége van.

A hasznosabb ajándék szó szerint nagyobb, hatalmasat jelent. Pál itt egyfajta rangsorról beszél, ami a karizma között van. Itt nem fontossági sorrendről van szó, hiszen minden karizma fontos, hanem hasznossági sorrendről van szó. Az igét a 14. rész első verse magyarázza meg. A *leginkább* szó jelentése: részesítétek előnyben; jobban teszitek. Pál itt kiemeli a prófétai szolgálatot, mert az, nagy területet fog át.(14,3) Vannak olyan ajándékok, pl. a beszédajándékok, amelyek egy egész közösségnek, gyülekezetnek szólnak, ezeknek természetesen előtérben kell lenni, mert ezek mindenkit érinthetnek. Ilyen lehet a prófétálás, tanítás, nyelveken szólás magyarázattal... stb.

Hasonló értelmű prioritásról van szó a 12. rész 28. versében. A Biblia szerint a gyülekezetek alapját az apostolok és próféták alkotják, nem pedig pl. a tudomány beszéde. Vannak tehát olyan ajándékok, amelyek elég sok ember számára jelentenek áldást, ezeket kell előnyben részesíteni, de a többi karizmat is hagyni kell működni;(14: 39).

Több gyülekezetben csak néhány szolgálatot, szolgálati területet engednek működni a többi, pedig teljesen a háttérbe szorítják. Ezzel nem csak az Isten munkáját akadályozzák, hanem a gyülekezeti tagok szolgálatba állítása is komoly nehézségekbe ütközik. Sok értékes keresztény kallódik és vegetál a gyülekezetekben, mert nem tudják az ajándékaikat használni és növekedni benne.

5, Nincs mindenkire jellemző ajándék

Avagy mindnyájan apostolok-é? Vagy mindnyájan próféták-é? Avagy mindnyájan tanítók-é? Vagy mindnyájan csodatévő erők-é? Avagy mindnyájoknak van-é gyógyításra való ajándéka? Vagy mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é? 1Kor 12,29-30

A karizmák és szolgálati ajándékok elég sokoldalúak, ezért nem kap meg mindenki minden ajándékot. Nincs olyan karizma, ill. ajándék, amely minden kereszténynek meglenne. Nem lehet azt állítani, hogy egyes ajándékok minden kereszténynél meg kell, hogy legyenek. Erre nem találunk utalást. Ha az ajándékok közül csak egy vagy kettő működne, akkor az olyan lenne, mintha a testben a funkciók összekeverednének. A kezünkkel nem lehet járni, az orrom sohasem fog hallani vagy látni. Az ajándékok azért lettek a testben így szétosztva, hogy mindegyik betöltse a maga funkcióját. Vannak olyan szolgálati ajándékok és megnyilvánulások, amelyekkel nem minden gyülekezet, rendelkezik. Ilyen pl. Az apostoli és a tanítói szolgálat, amely elsősorban a Testnek, vagyis valamennyi hívő számára adatott.

Azok a gyülekezetek, ahol csak néhány szolgálati terület működik ott nehezen valósítható meg a hívők építése, épülése. Jobb esetben rájönnek a hiányzó ajándékokra és elkezdenek értük imádkozni, hogy az Úr töltsen be szükségüket. Nagy áttöréseket és megújulásokat szokott ilyenkor eredményezni egy-egy ajándék, vagy szellemi megnyilvánulás. Ne féljete Istentől nagy dolgokat kérni! Isten adja az Ő Szellemét mindenkinek, aki kéri, ezt maga Jézus mondja:

*Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, a kik tőle kérik.
(Luk 11,13)*

Roszbabb esetben a meglévőkkel próbálják pótolni azt, ami hiányzik. Bizonyos esetekben ez működhet is, de hosszabb távon jelentkezni fognak a problémák. Az emberek nem a számukra megfelelő helyen lesznek szolgálatba állítva, és azok helye is rosszul lesz betöltve, akik esetleg arra a szolgálatra kaptak elhívást. Ebben az esetben teljesen össze fognak keveredni a dolgok, és egy torz helyi gyülekezet alakul ki. Krisztus teste nem fog a maga teljességében megmutatkozni és akadály lehet a nem hívők megtérésének.

Egy alkalommal egy gyülekezetben megszámoltam hány szolgálati terület van, ahol lehet az Úrnak szolgálni. Nem találtam sokat, mindösszesen hat ilyen volt. Ebből négy volt az, ami karizmához volt köthető. A Bibliában legalább tizenkilenc karizma-megnyilvánulás és szolgálati ajándék található. Érthető ezek után, hogy a gyülekezet évek óta lejtőn volt. Nem voltak sem a szolgálatok, sem a gyülekezeti tagok a helyükön. Evangélizációt már csak a szokások miatt tartották meg, amelyre nem gyülekezeti tagok szinte el sem mentek. Az eredménytelenség okát persze nem magukban, hanem a „hitetlen”, „istentelen” emberekben látták. Ha meg akarnak térni, jöjjenek el a templomba, imaházba... stb. ha nem akkor az az ő bajuk! Az meg sem fordult a fejükben, hogy a gyülekezetben nem minden működik úgy, ahogy az a Szentírásban meg van írva. Nem volt lelkigondozás, szabadító szolgálat, házicsoport, intés, lelkek megítélése... stb. Ilyen gyülekezetekre nem biztos, hogy Isten elveszetteket bíz rá. Valaki egyszer egy helyen azt írta, hogy a gyülekezet nem a szentek szanatóriuma, hanem a bűnösök kórháza kell, hogy legyen! Nem a mi kényelmünkkel, hanem az elveszettek üdvösségével kell törődnünk!

Nem akarom ezzel azt állítani, hogy minden bajnak a gyökere és oka a karizmák teljes vagy részleges hiánya, de azt igen, hogy eredményesebbek azok a gyülekezetek ahol a helyükön vannak a szellemi dolgok.

C, Felelősség

1, Megosztás, közlés

Mert kívánlak titeket látni, hogy valami lelki ajándékot közölhessek veletek a ti megerősítésetekre. (Rm 1,11)

Pál apostol a rómaiakhoz címzett levelében két kívánságot említ meg írása elején. Az egyik a személyes találkozás, a másik pedig lelki ajándék megosztása. A lelki ajándékra mind a két kifejezést használja Pál, amit a karizmák esetén használ: szó szerint *pneumatikus karizma* van írva.

Vagyis Pál szellemi módon, a Szent Szellem által akar a római testvéreknek szolgálni a karizmákkal. Nem testi és lelki módon mert az nem építő, sok esetben romboló hatása is van, mert ereje és megnyilvánulása nem Isten, hanem az ember. A *közlés* szó egyszerűen annyit jelent megosztja valakivel valamijét, amivel rendelkezik. Nem ad mást csak azt és abból, amivel rendelkezik. Más karizmákat nem utánoz és nem játszik meg, hogy többnek látszódjon. Fontos szempont ez, mert sokan olyan karizmák után is vágyódnak, amelyek látványosabbak az emberek előtt, de a Szent Szellem nem biztos, hogy megadja nekik.

Az ajándék megosztásának céljáról a megerősítést nevezi meg Pál. Ez szó szerint megszilárdítást jelent. A gyülekezetnek szüksége van a karizmák által történő megszilárdulásra. Legyen erős, masszív, jól terhelhető a Krisztusi alapokon álló gyülekezet. Ehhez a karizmák használata, Pál szerint elengedhetetlen feltétel. Nyilvánvaló, hogy ez a kijelentés nem csak az első századra vonatkozott, hiszen a gyülekezeteknek ma is szükségük van a megerősítésre! A megerősítést tehát Pál a neki adatott karizmák és szolgálati ajándékok által végezte. Ez a szolgálata a gyülekezetekben az apostoli elhívásának is a része volt.

Ha Pál szolgálatait és munkáját górcső alá vesszük, azt vehetjük észre, hogy mennyire gazdagon megáldotta őt Isten, hogy a Krisztus Testének szolgáljon vele. A következő igeverben pedig a hitet helyezi a középpontba, amikor így ír:

Azaz, hogy együtt felbuzduljunk ti nálatok egymás hite által, a tiétek meg az enyém által. (Rm 1,12)

A hitben, való megerősítésben a szellemi ajándékoknak és karizmáknak fontos szerepe van. Még Pál is arról tesz megvallást, hogy a felé végzett szellemi szolgálat az ő hitéletére is pozitív hatással volt! Lehet, hogy itt van a gyökere sok gyülekezet hitbeli gyengeségének? A sok lelketlenül végzett eredménytelen szolgálatnak? A megfáradt keresztyéneknek? A hitnek a Biblia szerint folyamatos növekedésen kell megérlelődnie. A hit ajándékánál lesz majd szó ezekről, a szintekről és jellemzőikről.

A hit elsődleges tápláléka a hirdetett ige, a kijelentésből származó Isteni üzenet. (Rm 10,17). A megerősítést pedig elsősorban az átélések és bizonyágtételek végzik. Az Isten ajándékainak működése pedig a természetfölöttit hozza be a gyülekezet életébe. A gyülekezet Isten királyságának a szerves része. Erőforrásait, áldásait, Isten jelenlétét innen kapja. Ha ettől a forrástól bárki is elvágja magát, kénytelen lesz a látszat fenntartása miatt más eszközökhöz folyamodni! A földi, testi módszerek azonban csak a hit és a hitélet leépüléséhez vezetnek. Ezek ugyanis előbb-utóbb megszokásokat, mechanikus gyakorlatokat, eredményeznek, mivel hiányzik belőlük az Isten jelenléte. Tudomásul kell venni, hogy a gyülekezetet csak azok a szolgálatok építik, amelyeken az Isten kenete és vezetése van! Amelyik gyülekezet ennek hiányában van, ott egyenes következménye a törvényeskedés kialakulása és a természetfölötti eseményekkel szembeni ellenségeskedés! Felelősek vagyunk azért, hogy egymást ne fosszuk meg Isten áldásaitól. Szolgáljunk egymás felé azzal, amit az Istentől kaptunk!

2, Becsülni kell

Meg ne vesd a kegyelemnek benned való ajándékát, a mely adatott néked prófétálás által, a presbitérium kezeinek reád tevésevel. (1Tim 4,14)

Ez az ige egyfajta hozzáállást jelent a karizmákhoz. A *meg ne vesd*, kifejezés azt jelenti az eredeti szövegben, hogy valamit elhanyagolni, nem gondoskodni róla, könnyelműen venni. Nyelvtanilag jelenidejű felszólítás negatív előtaggal, ami azt jelenti, hogy abbahagyni valamit, ami elkezdődött vagy folyamatban van. Timóteusnak tehát folyamatosan oda kellett figyelnie arra, hogy ne hogy megálljon egy szinten.

Az előzőekben már írtam arról, hogy egyes keresztények esetében az elhanyagolás oka a személyes karizmájukkal szembeni ellenérzés. Nem azt kapták, amiért imádkoztak, vagy ami éppen abban az időszakban „sláger” volt. Ez az állapot megszorítja Isten Szellemét, aki így háttérbe szorul, és nem tudja tevékenységét hatékonyan kifejezni a hívó ember életében és a rajta keresztül a gyülekezete, közössége számára! Ne engedje senki, hogy személyes véleményei, ambíciói miatt törés jöjjön létre az életében. Jónéhányan vezetők, elöljárók akarnak lenni, ami helyes és normális dolog. (1Tim 3,1) Azonban ehhez a vezetés és irányítás ajándékai is kellenek! Ha ezek közül valamelyikkel nem rendelkezik az adott személy, akkor erről a tervéről le kell mondania. Ilyenkor azonban nem megsértődni, lázadni, duzzogni kell, hanem tovább keresni az életében mi az, amire személyes elhívása van.

Egy másik ok lehet, hogy rossz tanítások miatt a karizmákról olyan kép alakul ki, amelyek a hívőket bekegyszerítik. Vannak „értékesebb” és „értéktelenebb” hívők mivel egyes karizmák értékesebbek és hasznosabbak! Ez még odáig is eljuthat, hogy egyes karizmákat és ajándékokat még üdvösség kérdésévé is teszik! Pedig a Biblia egyértelműen azt tanítja, hogy a karizmáknak, megnyilvánulásoknak nincs üdvösségszerző szerepe. Óvakodni kell tehát attól a veszélyes gyakorlattól, hogy a hívőket egymással szembeállítsák és egyfajta rangsor alapján kezeljék őket!

Az elhanyagolás harmadik jellegzetes oka lehet a megelégedettség állapota. Ha valaki benne van egy szolgálatban, karizmáját eredményesen, gyümölcsözően használja akkor egy idő után, hajlamossá válhat a megrekedésre! Úgy véli, hogy neki már elég ismerete van, és nem kell tovább növekednie. Mindent jól ismer és őt is jól ismerik (és elismerik)! Ebben az esetben a szolgálata rutinná válhat és félő, hogy emberi módon, testileg akarja azt végezni, amit addig Isten Szelleme által tett. Ezt a viselkedést Galata-állapotnak is nevezik:

Ennyire esztelenek vagytok? A mit Szellemben kezdtetek el, most testben fejeznétek be? (Gal 3,3)

Pál világosan látta ezt az állapotot és a vele járó veszélyeket ezért inti a levél olvasóit, hogy térjenek vissza a Szellem által vezetett élethez. Ez a veszély azonban nem csak akkor állt fent, hanem ma is jelen lévő probléma a szolgálattevők életében. Hangsúlyozni szeretném, hogy ez nem csak a szolgálatra, hanem a hívő élet bármely területére leselkedő kísértés! Más okai is lehetnek még az ajándékok elhanyagolásának. Erről lesz a következő igevers kapcsán szó.

Hiába kapott tehát valaki karizmát, ha nem gondoskodik arról, hogy növekedjen benne! Amit kaptunk azt tudatosan, használni kell. Növekedni kell benne és egyre több ismeretet szerezni róla. Keresni kell a lehetőséget a használatára. Nagy segítség ilyenkor a hasonló ajándékkal rendelkező, de érettebb testvérekkel való szolgálat. Nem véletlen, hogy a Bibliában sokat olvasunk prófétatanítványokról, apostol csoportokról. Ezek biztosították a tanulást és szolgálatban való növekedést, valamint az utódképzést is. Mindenkinek szüksége van olyan személyekre, akik bátorítják, segítik, és ha kell, feddik, intik is őket! A jellem fejlődésére a hitelesebb bizonyágtevő életben való előrelépésre pedig pozitív hatással van az ilyen nevelő-tanító szintű együttműködés. A gyülekezet felelőssége pedig abban áll, hogy a karizmák biblikus keretek között egészségesen működjenek.

3, Fel kell gerjeszteni

Minekokáért emlékeztetlek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, a mely benned van az én kezeimnek rád tétele által. Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét. (2Tim 1,6-7)

Timóteus valamilyen ok folytán nem gondoskodott a karizmájáról, elhanyagolta. Pál apostol pedig az első levelében éppen azt írta Timóteusnak, hogy a benne lévő kegyelmi ajándékot ne hanyagolja el.(1Tim 4,14) Ez az ok valószínűleg a félelem lehetett.(7.v.)

A félelem az egyik legbénítóbb tehertétel az Úr gyermekei számára! Ez a lelkiállapot a táptalaja a hitetlenségnek és a lelki élet megtörésének. Amikor valaki ebben az állapotban van, akkor különösen ki van téve a sátáni praktikák különféle csapdájának. Illés esetében a Jézabeltől való félelem, egészen a halálvágy kialakulásáig vezetett.(1Kir 19,4) Isten Szelleme ezzel a lelkiállapottal nem tud közösséget vállalni, mivel ez beszűkíti a mozgáskörét. Nem azért, mert gyengébb lenne, hanem azért mert a hívő ember dönti el, hogy melyik szellemiségnek enged. Amelyiknek szabad utat ad annak lesz beleszólása az életébe. Az Isten Szelleme azért ott marad az életében és segítséget ad ebből az állapotból a kimenekedésre.

A félelemnek fordított szó féltékenységet és csüggedést, gyávaságot jelent. Olyan folyamatról van szó, amely egyre inkább beépül az ember személyiségébe és azt negatív irányban megváltoztatja. A karizmák és lelki megnyilvánulások esetében általában a teljes leállás jellemzi ezt az állapotot. Akik még ebben az állapotban is megpróbálják az ajándékaikat működtetni, azt élik meg, hogy nem vagy alig van eredménye annak, amit tesznek. A következmények pedig ismerősek: alkalmatlanság érzése, frusztráltság, leterheltség... stb. Ebben az esetben egy megoldás van, fel kell gerjeszteni a karizmá(i)dat!

A *felgerjesztés* szó szerinti jelentése: éleszd újra a tüzet, v. újra szítsd fel a lángot! Ez a Szent Szellem tüzét jelenti! Olajat kell önteni a parázsra. Ez a kifejezés a görögben jelenidejű aktív kifejezés, vagyis azt is jelenti, hogy folyamatosan égve kell tartani a lángot! A tűz felszítása, ébren tartása csak Isteni forrásból eredhet. Nem használ az emberi erőlködés, buzgalom. Egyedül Isten Szelleme, aki adta a karizmát tudja ismét műköedésbe hozni. Aki ezt figyelmen kívül hagyja azt csalódások, fogják érni.

Az emberi módon, emberi erővel „működtetett” karizmák sohasem hoznak létre olyan eredményt és megelégedést, mint amelyet a Szent Szellem működtet. Nem alszik ki végleg a karizma, hiszen Isten ajándékai és elhívásai visszavonhatatlanok. (Rm11,29) Parázslis az életed, szolgálatod? Nem égsz már egészen az Úrért? Szítsd fel a tüzet. Hívd Isten Szellemét, hogy lángra lobbanj! A langyos állapot nem kedves az Úr előtt! Hogyan lehet ezt megtenni?

Első lépése ennek nem lehet más, mint az önvizsgálat: mi okozta ezt az állapotot, amiben éppen vagyok? Nem bűn áll-e a háttérben, vagy emberi, jellembeli gyengeség, démonikus nyomás, fizikális erőtlenség... stb. A felismerés után a dolgot rendezni kell és az Istennel való kapcsolatot, ezzel helyre kell teljesen állítani. Ezután pedig a Szent Szellemmel való betöltekezés következik. Ez utóbbi fontos, hogy az ajándék ismét teljes mértékben és hatékonyan tudjon működni! A Biblia felszólít minket a Szellemmel történő folyamatos beteljesedésre:

És meg ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesejete be Szent Lélekkal. (Ef 5,18)

Nem kérés vagy lehetőség, fakultatív hitéleti cselekedet, hanem felszólítás. A Szellemmel, való beteljesedéssel éri el a hívő ember, hogy az élete Isten uralma és vezetése alá kerül. Csak ebben az esetben lehet Szellem szerint és nem test szerint járni!

4, Sáfárságra adatott

Kiki amint kegyelmi ajándékot kapott, úgy sáfárok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai. (1Pét 4,10)

Az igeversben szereplő sáfárságot két szóval adja vissza az eredeti szöveg. Az első esetben a *sáfárok* szó szolgálatot jelent. (*diakoneo*) A másik esetben a *sáfárai* szó gondnokot, ügyintézőt jelent. (*oikonomosz*) Ezt a legtöbb esetben sáfárnak fordítják, de előfordul a gondnok és a kincstartó szavakkal történő visszaadás is. (Gal 4,2 Rm 16,23) A sáfárok feladata a házigazda által rábízott javak elosztása, kiosztása volt a háznép számára. Egyszerűen tehát felelős megbízatás volt, szolgálat mások számára!

Ugyanez a helyzet a gyülekezetben is. Isten a mi Atyánk a házigazda, a ház ura. Minket pedig megbízott, hogy szolgáljunk azzal, amivel felruházott bennünket testvéreink felé. Lehet, hogy nem sok mindent bízott rád vagy lehet, hogy nagyon is sokat! Nekem sokszor eszembe jut, hogy milyen kiváltság és felelősség az, amikor Isten az Atya megbíz valamivel, vagy rám bíz valamit.

Érdemes elgondolkodni azon, hogy az olyan gyülekezetek ahol a Szellem ajándékait, megnyilvánulásait tagadják, azok mivel szolgálnak egymás felé! A fogyasztói kereszténység sok helyen sajnos divattá vált. Elvárják, hogy nekik és helyettük szolgáljanak mások. Azért fizetjük a tizedet, a perselypénzt, a járulékot, hogy ezért „szolgáltatást” kapjunk! A legfőbb oka ennek, hogy a szolgálathoz bizony alázat és odaszánás is kell! Ez pedig nem annyira népszerű motivációs tényező. Félnék attól, hogy az idejük, pénzük, képességük Isten irányítása, vezetése alá kerül! A Biblia szerint az egymás felé való szolgálatot a személyenként kiosztott karizmák, ajándékok szerint hajtjuk végre! Ahol tehát nem működnek a Szellem ajándékai, ott nem lehet Úsz.-i értelemben vett szolgálatról beszélni!

A sáfárság legfontosabb jellemzője a hűség:

A mi pedig egyébiránt a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtsék. (1Kor 4,2)

Hűnek lenni Istenhez, az elhíváshoz, a szolgálathoz. Hűségessé lenni minden időben és körülmény között. Amikor mások próbálnak kimozdítani ebből az állapotból akkor is legyél hű! Ha mindenki elfordul az Úrtól körülötted, te akkor se tarts velük, gondoldj arra mit mondott Jézus Krisztus:

...Légy hív mind halálig, és néked adom az életnek koronáját. Jel 2,10

Halálig tartó hűségről beszél Jézus Krisztus. Nem ideig-óráig való hűségről! Nem úgy van, hogy csak akkor szolgálok a rám bízottakkal, amikor nekem kedvem van, jól érzem magam. Timóteusnak alkalmas és alkalmatlan időben is hirdetni kellett az Igét! Ezért lesz minden hívő Krisztus ítélőszéke előtt megítélve, aszerint, hogy mit tett a szolgálataival, épített vagy rombolt, használta vagy nem! Aki nem akar tűzön átmenve bejutni Isten királyságába, annak el kell kezdenie végre szolgálni mások felé azzal, amit személyesen rábízott az Atya! Nem kifogásokat, hanem szolgálati lehetőségeket kell keresni! Biztos meglepetés lesz, amikor olyanért is kapunk jutalmat, amiért nem is gondoltuk volna!

Az Isten kegyelme „sokszínű, tarka, változatos”. Nincs két egyforma megtérés! Mindenkit másképp ragad meg az Úr kegyelme. Olyan jó látni, amikor emberek megtérnek és újjászületnek, vagy visszatérnek az Atyai házhoz! Ki ilyen, ki olyan élethelyzetben tér meg. A kapott kegyelem által válunk sáfárokká és bíz ránk az Atya megbízatást és felelősséget! Ezt a sokszínűséget, változatosságot csak együttesen lehet bemutatni. Mindenkinek az életében látszania kell, mit végez benne és általa az Isten. Amikor ezt tesszük, akkor vagyunk igazán jó sáfárok.

5, Ékesen, jó rendben kell élni vele

Mindenek ékesen és jó renddel legyenek.(1Kor 14,40)

Ez az igevers a karizmák gyülekezeti használatáról szól. Az előző versekben Pál beszél arról, hogy a nem megfelelő használat milyen káros lehet egy kívülálló számára.(1Kor 14,23) Isten nem a *féktelenség v. zavargás* Istene.(33.v.)

Az Isten által teremtett világban is törvények uralkodnak, amelyek a rendet fenntartják. Isten valóban szereti a rendet, a harmonikus egyensúlyt. Ezért kell a gyülekezetben is mindennek ékesen és jó renddel működnie. Sajnos jó néhány kereszténynek és teológusnak ez a kedvenc igeverse annak alá támasztására, hogy a karizmatikus dolgokat nem szabad megengedni a gyülekezetben! Az ékes és jó rend szerintük a megszokott dolgokat, a kiszámíthatóságot és a hagyományt jelenti. Ezért minden olyan dolgot és eseményt, ami váratlan, nem megszokott, azt ki kell iktatni az összejövetelről, meg kell tiltani. Radikális esetben, csírájában kell elfojtani! Pedig ez az igevers nem a tiltásról, hanem a megfelelő használatról szól! Lehet a karizmatikus eseményeket is, Isteni módon megélni.

Az ékesen szó jelentése, *„tiszteletreméltóan, illedelmesen becsületesen”*. Ha a szó előfordulási helyeit megnézzük, azt láthatjuk, hogy ez általában személyes erkölcsi állapotot jelenti. A megjelenést, a viselkedést, az életvitelt. Amennyire tehát lehetséges Istenhez méltó módon vegyünk részt az Istentiszteleten. Teljes szívvel és lélekkel, odaszántan készen arra, hogy Isten használjon, ha akar! Ha pedig megfáradt, leterhelt vagyok legyek kész elfogadni a testvéri segítséget.

A jó rend pedig a *„dolgok megfelelő helyre való rendezését”*, beosztást, de *időbeli sorrendet* is jelenthet. A vezetőknak nagy szerepük van abban, hogy milyen irányba mennek el a dolgok egy-egy összejövetelen! Természetesen a Szellem éppen mást is tehet, mint amire a gyülekezet éppen készült! Én is voltam nem egy olyan alkalmon, amikor minden előre le volt rögzítve óráról-órára, de a Szellem beleszólt és nem az történt, amit terveztek. Más lett az igehirdető, a dicsőítő csoport és nem hitmélyítés, hanem evangelizáció lett az alkalomból. Utólag a Szellem a sok megtérő által ezt visszaigazolta! Nyitottnak kell lenni a Szellem vezetésére. Ha valaki igazán ért a jelenlevők szükségéhez, akkor Ő az.

Nem az a kérdés, hogy mi mit szeretnénk vagy mi az, amit megszoktunk! Ki kell lépni a megszokottság állapotából, és engedni kell, hogy Isten cselekedjen! Jézus Krisztus szolgálatai is rendkívüliek voltak. Az egyetlen „bűne” az volt általában, hogy felborította a zsinagógai Istentisztelet megszokott programját! Gyógyulások, szabadulások, hangoskodások jellemezték, amikor Ő jelen volt egy-egy alkalmon! Nem azt nézte, hogy kinek mi a véleménye az együttlétről, alkalomról, hanem azt, hogy segítsen a rászorulóknak, ezáltal az emberek hitét erősítse, hitet támasszon az emberi szívekben! Igenis tiszteletre méltó dolog volt, hogy a vakok látásukat visszanyerték, a süketek hallottak a sánták ugráltak, a halottak feltámadtak... stb. Természetes, tehát ha a gyülekezet is követi a Mesterét és Urát! Ha valóban ilyen módon éli a gyülekezet az életét az egy Istenre mutató bizonyágtétel lesz. Vannak olyan emberek, akiket pont az érint meg, amikor Isten hatalmas cselekedeteit látja. Elege van a kegyes szövegekből, okoskodásokból, számára egy Élő Istenre van szükség. Az élő eleven lelki összejövetelt átélések is kísérik. Egyszer talán látványosabbak máskor pedig nem.

Valamikor ujjongás és öröm árad ki, valamikor pedig a bűnbánat szelleme. Olykor szellemi éhség támad és a tervezett alkalom két óra helyett 8-10 óráig is tart! Nagyon gazdag és Hatalmas Istenünk van! Engedjük, hogy megossza velünk a mennyei javakat! Ehhez bölcsességre és Isteni vezettetésre van szükség. Fontos, hogy a gyülekezetnek legyen egy kialakult liturgikus rendszere, de ez semmiképpen sem mehet a szellemi tartalom rovására. Nem lehet megszabni az Úr Szellemének, hogy most csak 2-3 szolgálatot engedélyezünk! Engedni kell Isten Szellemét a gyülekezetben munkálkodni. Amikor egy gyülekezetben a dolgok megfelelően működnek akkor a Szellem is szívesen és hatékonyan tud munkálkodni.

6, Építésre adatott

Azonképpen ti is, minthogy lelki ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok.(1Kor 14,12)

A szellemi megnyilvánulások és karizmák egyik legfontosabb célja a gyülekezet, Krisztus Testének építése. A kívántok szó ugyanaz, ami az 1Kor 12,31a, és a 14,1-ben is megvan a *dzéloó*. Forrás, buzogás; erőteljes vágy a szellemi dolgok iránt.

Ez egy természetes vágy Isten ajándékai után. Azonban ennek nem énközpontúság, hanem gyülekezetközpontúság legyen a célja. Amit az egyes tagok kapnak, azoknak az egyik feladata a gyülekezet építése. Nem azért kapjuk őket, hogy a magunk, hasznát keressük, hanem a gyülekezetét ahová az Úr helyezett bennünket! A bátortalan, félénk testvéreket pedig bátorítani és segíteni kell a karizmák használatában.

Az építés kifejezés a karizmákkal kapcsolatban több helyen is szerepel.(1Kor 14,5.26; Ef 4,12... stb.) A gyülekezetnek szüksége van a növekedésre. Az építkezést nem szabad kihagyni és megspórolni. Itt is arról van szó, mint a Péteri kijelentésben, hogy karizmák használata nélkül nem lehet a gyülekezetet építeni! Amíg Krisztus gyülekezete a földön van, állandóan növekednie kell! Ez a természetes állapot. Ahol nincs növekedés, vagy megakadt meg kell keresni az okokat, és folytatni kell az építkezést. Nem véletlenül nevezi az ige a gyülekezetet Isten házának, amelynek növekednie kell! Ezt pedig csak úgy lehet elérni, hogy minden gyülekezeti tag bármilyen karizmát kapott is azokat ennek érdekében használja. Nem két-három ember dolga ez, hanem mindenkié! Akik nem az építésben vállalnak szerepet, azoknak általában a kritikai szellemisége tör elő, és a rombolás útjára lépnek. Kívülről szemlélik az eseményeket, nem pedig belülről annak folyamatában. Mennyivel jobb lenne, ha inkább a szolgálatban vennének részt!

A jó építkezés eredménye a gyarapodás. A gyarapodjatok szó jelentése „*bőséges, túlláradó, felesleg keletkezése, túlcsoordulás*”. Isten olyan mértékben adja az ajándékait a gyülekezet javára, ami mérték fölötti. Egyszerűen, nem lehet megmérni. A természetfölötti világban a földi mértékegységek nem sokat jelentenek. Bőséges, gazdag, sokszor még marad is belőle, mert annyira kiáradt Isten Szelleme. Nem arról van tehát szó, hogy a karizmákat el kell nyomni, hanem pont az ellenkezőjéről! Isten arra bátorít, hogy olyan mértékű legyen a kívánság a vágyakozás, hogy még maradék is legyen. Így volt ez akkor is, amikor az Úr Jézus mikor megáldotta az embereket a két hallal és öt kenyérral még maradt is belőle tizenkét tele kosárral.(Mt 14,15-21). Istennél mindig van felesleg! Ha van szívbeli vágyakozás Isten után Ő mindig ad az övéinek, nem csak betölti a szükségleteket, hanem még többet is ad! Isten természetfölötti módon, az emberi elképzelést felülmúló módon akar adni a gyermekeinek az Ő gazdagságából. Amikor tehát Isten rajtunk keresztül akar adni valamit a gyülekezetnek, akkor adjuk is át. Minél többet adunk annál többet kapunk. Ez is egy szellemi törvényszerűség, mint a vetés és aratás. Jézus azt mondja:

Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színi g teltet adnak a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, a melylyel ti mérték. (Lk 6,38)

Egyértelmű kijelentés, ha kapni akarsz, adjál! Többet akarsz kapni, többet adjál! Az olajos korsóknak nem kell kifogyni! Minél nagyobb a lelki éhség annál túlcsoordóbb az Isten áldása. A szívünk állapotától is függ mennyit kapunk és adunk!

Ezáltal építjük a testvéreinket és a gyülekezetet is. Oda kell figyelni arra is, hogy a növekedés ne csak néhány területre korlátozódjon, hanem egyensúly álljon fenn! A létszámbeli, anyagi, szellemi... stb, növekedés egyaránt fontos! Van ahol anyagiak vannak, de nincs szolgálatra fogható ember. Némely helyen van elég szolgálattelvő, de nincsenek anyagi források. Ne legyen pillanatnyi szükségleteknek és hirtelen elhatározásoknak alárendelve az egészséges növekedés és építkezés.

7, Haszonra adatik

Mindenkinek azonban, haszonra adatik a Léleknek kijelentése.(1Kor 12,7)

Ez az ige a Szent Szellem megnyilvánulásának a lényegét, velejét tartalmazza. A kijelentés szó megnyilvánulást, előtűnést, feltűnést, megnyilatkozást jelent. Látható, nyilvánvaló a Szent Szellem munkája. A materialista hívők ezt már nem bírják megemészteni. A Szent Szellem megnyilvánulása néhány helyen elég botrányosnak tűnik, pedig itt nem csendes, hanem igenis zajos, látványos eseményről van szó. Ez nemcsak magára a megnyilvánulásra, hanem a következményeire is utal! Amikor Péter és János az Ékes kapuban a sántát meggyógyították, és ezután bement a templomba ezt olvassuk:

És felszökvén, megállta és jár vala és beméne ő velök a templomba, járkálva és szökdelve és dicsérve az Istent.(ApCsel 3,8)

Nem volt visszafogottság, titkolózás, elhallgatás. Öröm volt ujjongás, Isten dicsérete! Ma jó néhány gyülekezetben felszólítanak a gyógyult illetőt, hogy ne zavarja meg az Istentiszteletet! Menjen haza, örüljön otthon! Ezt követően, még azt is olvassuk, hogy ennek eredményeként a hívő férfiak száma 4000-re nőtt.(ApCsel 4,4) Ez sem egy csendes esemény volt! Amikor tisztátalan szellemek és démonok hagyják el az embert akkor ott is erőteljesebbek lehetnek a megnyilvánulások. Természetesen van a Szellemnek csendes és halk intim érintése is. Az imádat az Isten előtti csendesség és várakozás szintén a Szent Szellem műve! Nem mindig kell látványos dolgokra várni! Néhány helyen állandóan erre várnak, és ha nem történik valami „látványos” akkor jobb esetben elfogadják a Szellem vezetését, rosszabb esetben emberileg csinálnak, valami látványosat. Többek között ez utóbbi miatt keletkezik ellenszenv és félelem Isten Szellemének munkája iránt.

Pál ezért is tartja fontosnak, hogy ezek a manifesztációk egyfajta rendet tartalmazzanak, mert egy kívülálló számára őrzöngésnek tűnhetnek ezek a szellemi események.(1Kor 14,23) Emiatt néhány közösségben az ajándékok ilyen megnyilvánulásait zárt körben élik meg és nem az Istentiszteleten.

A *haszonra adatik* kifejezésünk elég érdekes gondolatot, rejt magában. A szó az eredetiben ugyanis egybehordást, összegyűjtést, közrebocsátást jelent. Mindenki, amikor a gyülekezetben van, beadja a „közösbe” amit kapott. Össze kell hordani Isten ajándékait, hogy mindenki megkapja, amire szüksége van. A kérdés az mit viszel magaddal egy-egy alkalomra? Meg kell tanulni az ajándékokat, megosztani. Akár bátorítás, vigasztalás, prófétai szó... stb. Nem lenne szabad senkinek üresen, csalódva elmennie, mert nem kapott semmit sem. Az egyéni érdekek nem viszik előre az Isten munkáját!

A karizmák használata megtanítja az embert a közösségi életre és a felelősségre is. A teherhordozásra és az áldozathozatalra is. Kész vagy-e arra, hogy ha kell éjfélkor vagy hajnalig lelkigondozzad testvéredet? Kész vagy-e mindennap imádkozni érte, ha kell órákat is? El tudod-e hordozni a testvéreid gyengeségét vagy erőtlenségeit? Használod-e azt, amivel Isten megbízott, testvéreid javára? Őszintén gondolt át ezeket a kérdéseket! Ez az ige azonban ne legyen frusztráció azok számára, akik éppen lelki nehézségben, próbában vannak, és úgy érzik, hogy mindenképpen tenniük kell valamit! Soha nem lesz olyan egy gyülekezetben, hogy mindenki a „csúcson” van! Pál a következőket írja:

Kérünk továbbá titeket, atyámfiai, intsétek a rendetleneket, bátorítsátok a félelmes szívűeket, gyámolítsátok az erőtelenekeket, türelmesek legyetek mindenki iránt. (1Th 5,14)

Ez is hozzátartozik a gyülekezet életéhez. Vannak erősek és gyengék a hitben. Kiskorúak és lelkileg nagykorúak. Valamikor inteni és feddeni kell, hogy a gyülekezetet megóvjuk a szellemi és erkölcsi tisztátalanságtól!

III. Az ajándékok felismerése

Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem az Istenből való Lelket; hogy megismerjük azokat, a miket Isten ajándékozott nekünk.(1Kor 2,12)

Sok keresztény küzd és vívódik azzal a dilemmával, hogy milyen ajándékot és elhívást kapott az életére nézve. A Biblia nem ad meg semmilyen konkrét előírást vagy receptet. Azonban találunk néhány utalást, hogy milyen eszközeink vannak, amik segíthetnek a felismerésben. Fontos, a személyes életünkre vonatkozóan tudnunk mi az, amire Isten elhívott!

Egy hívő embernek Isten egy életcélt és ehhez való szolgálatot valamint ajándékot is ad. Előfordulhat ennek módosulása is az idők elteltével, de mindenkor azzal a tudattal kell lenni, hogy Isten számít rám és egy teljes élettel akar megajándékozni!

Az első és legfontosabb Isten Szellemének a kinyilatkoztatása. Egyedül a Szent Szellem az, aki ebben a kérdésben illetékes, hiszen ő működteti a Testben a karizmákat. A világban működő szellem nem tud segítséget adni ebben a kérdésben, mert hatásköre csak erre a földi életre és dolgaira tud támaszkodni. Sőt az Isten dolgai, titkai számára bolondságnak tűnnek! Akik nem az Úréi azok szellemben halottak és a sátán királyi uralmához ill. annak befolyása alá tartoznak. Az Isteni dolgokat csak Szent Szellem tudja megmutatni és feltárni. A megtéréskor az ember szelleme újjászületik, és ez által lehetővé válik az Istennel való kapcsolat kialakulása! Erre utal a *hanem* szó is amely szó alapja az eredetiben a csere kifejezés. A megtéréskor Isten Szent Szelleme lakozást vesz a hívő emberben és a világból való szellemet, lecseréli. Ez nem jelenti azt, hogy most már nem befolyásolhatja a hívő embert, de a vezető helyet a Szent Szellem veszi át. A megszentelődés folyamata tulajdonképpen nem más, mint az hogy, az ember mennyire engedi át az uralmat a Szent Szellemnek.

A Szent Szellem vezetésének és kijelentésének több módja is van! Három fontosat szeretnék kiemelni az igéből, ami segítséget adhat! Mivel Isten Szellemének a munkája elég változatos ezért több módon is nyilvánvalóvá teheti, de amelyeket megemlítek ezek a leginkább előforduló módjai a Szellem vezetésének. Azért ezek, mert a *megismerés* kifejezés nem mást jelent, mint; észrevételt, felismerést, érzékszervvel való tájékozódást.

A Szent Szellem tehát a vezetés és kijelentés folyamán felismerhetővé, észrevehetővé teszi a benned lévő ajándékokat.

1, Ima és böjt

A keresztény embernek az Istennel való kapcsolattartásában nagy szerepet játszik az imádság. Lehet és szabad Istent, a mi Atyánkat arra kérni, hogy mutassa meg ajándékunkat és elhívásunkat. Az Úrral való szoros közösség könnyebbé teszi az ajándékok felismerését. A mindennapos imaélet szerves részét kell hogy képezze minden keresztény életének. Imádkozz bátran, hogy Isten mutassa meg karizmá(i)dat. Legyél nyitott, hogy megértsd, Isten hogyan válaszolja meg az imádságaidat!

Valamikor az ígén vagy ígéken keresztül kapod meg a kijelentést, de lehet látomás vagy álom útján! A fontos az, hogy imádkozz! Szakíts mindennap időt rá. Keresd Isten vezetését. Lehet, hogy egy hétig imádkozol, lehet, hogy hónapokig, de ne add fel! Még ha azt is látod magad körül, hogy egyesek már rendelkeznek valamivel, sőt azt használják is, bátorítás legyen számodra ne elkeseredettség! Emlékszem én is mennyit kerestem, kutattam az elhívásomat, és most már tudom mi az. Nekem sem volt könnyű, nem csak ismereteim nem voltak ezekről a dolgokról, hanem még le kellett küzdenem egy csomó fenntartást és előítéletet is! De Mennyei Atyám nagyon türelmes volt hozzám, szépen lassan vezetett bele az ismeretekbe. Sokat kellett imádkozni és megtanulni, a Szellem vezetését, de megérte!

Az imádsághoz hozzá lehet még venni a böjtöt is. Ez is része a szellemvilágba való belenyúlásnak, és sokszor nagyon jó lehetőség az Istennel való kapcsolat elmélyítéséhez. A földi dolgokról való lemondásunk, és az Istennek való odaszánásunk gyümölcsöző csere szokott lenni.

A böjtölésre több helyen nem fektetnek elég hangsúlyt, ezzel pedig egy értékes fegyvert vesznek el az emberektől! Amikor böjtölsz, azzal áttörhetsz olyan területeken is amelyek eddig falként álltak előtted. Vannak olyan magaslatok, amelyek ezen a területen képeznek akadályokat.

Ilyen lehet a rossz tanítások fala az Isten személyével kapcsolatos tévelygések. Személyes életed gyengeségei, hitetlenséged, negatív élmények. Ezek okozhatják, hogy nem hiszel a karizmák mai működésében és Isten természetfölötti erejében. Nem tudod elhinni, hogy Isten neked is készített valamit, ami csak a tied! Rombold le ezeket a falakat és tagadd meg a hitetlenséget. Pál ezt írja:

Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, a mely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak. (2Kor 10,5)

Az Isten ismerete ellen sokféle falat szoktak emelni. A cél, hogy a hívő ember el legyen vágva az Istennel való személyes és bensőséges kapcsolattól. Legyen már a kezdet kezdetén megmérgezve ez a jelenlét! Amikor az Istennel való közösséged nem elég szoros vagy erős, vizsgál meg magad! Mi az, ami Isten és közéd állt?

Az elméd is legyen Krisztusnak alárendelve! Ez azt jelenti, hogy az Ő szavának kell, hogy engedelmeskedj! Amikor Isten Szelleme kijelent valamit a szellemedben azt az értelmeknek meg kell ragadnia, és hittel rá kell állnia! Az Istennek való szolgálat és engedelmesség teljes embert kíván! Szellemednek, lelkednek és testednek mind együtt összhangban kell együttműködniük! Szellemedben kapod a kijelentéseket, a lelked erre reagál és a tested amennyire szükség van rá, besegít. (Rm 12,1-2) Legyen számodra a legfontosabb a szellemi rész, mert csak itt tudod az Istennel való jelenlétet átélni! Ahhoz, hogy másoknak is áldás legyél, igénybe kell venni az értelmeket, érzelmeidet és akaratodat is. Ezért, hogy egészséges legyél, mindent meg kell tenned személyiséged fejlődése érdekében. Le kell rombolni, ami ellene mond annak, amit Isten tenni akar az életedben. Megőrizni és fogságban tartani azt, ami segít a Krisztusnak való engedelmisségben. Ez harcok nélkül nem megy. Előnyben vannak azok, akik hívő családban nőnek fel és a karizmákkal kapcsolatban egészséges látásuk van a szülőknek és a gyülekezetnek. De ilyen helyen is kialakulhatnak olyan beidegződések és vallásos reflexek, amelyek problémákat okozhatnak.

Az első és talán a legfontosabb tehát az imádság és a böjt!

Miközben imádkozol és várod az Úr vezetését és a Szellem kijelentését, ne lepődj meg, ha egyes ajándékok után elkezdesz vágyakozni és érdeklődni.

Természetes, hogy személyiségednél, képzettségednél fogva egyes karizmák talán közelebb állnak hozzád, míg mások talán nem is érdekelnek. Erre oda kell figyelni, mert akadálya lehet annak, hogy azt fogadd el, amit a Szellem valóban adni akar neked. A vágyakozásra és kívánásra két ige is buzdít bennünket. Volt már ezekről szó a karizmák jellemzéseinél ezért most egy másik szempont alapján vizsgáljuk meg!

2, Igyekezni, kívánni

Igyekeztek pedig a hasznosabb ajándékokra... (1Kor 12,31)

Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat, leginkább pedig, hogy prófétálatok. (1Kor 14,1)

Ez a másik fontos dolog, vágyakozni, kívánni Isten ajándékai után. Ezek az igék a hívő ember szellemi hozzáállásáról beszélnek. Zelótai hajlamról van szó az eredeti szöveg szerint. Erőteljes szellemi kíváncsiság szellemi buzgóság valaminek a birtoklására.

Sok helyen elfojtják ezt a dolgot azzal, hogy ez egészségtelennek tarják. „Rajongó, eksztatikus dolgot tesz. Órákig imádkozik valami karizmáért, ahelyett, hogy több keresztény könyvet olvasna! Keresi Isten vezetését ahelyett, hogy úgy élne, mint mi! Minek ezt túlzásba vinni, van lelkipásztorunk, azért fizetjük, hogy ő tegyen mindent!” Pedig ez a helyes hozzáállás.

A Szent Szellem segít kordában tartani ezt a lelkesedést, hiszen Ő hozza fel a hívő emberben a vágyat. Akiben a Szent Szellem tüze ég azt nem lehet csak úgy megállítani. Abban lobog az Úr szeretetének tüze. Mindenre hajlandó, amivel Isten őt megbízza. Érzelmek is Isten kezében vannak. Lelkesedése buzgósága Isteni forrásból fakad, olyan folyam ez, amelyet nem sok minden állít meg.

A langyosságot csak kiköpi az Úr. Neki érte égő és izzó emberek kellene. Nem lehet rezzenéstelen arccal, közömbösen hozzáállni a karizmákhoz.

Egy gyülekezeti táborban ahol a karizmákról volt szó egy héten át, ki lehetett tölteni egy ún. karizma tesztet, amely segítséget adhat abban, hogy milyen karizmák működnek bennünk. Amikor mindenki kitöltötte és kiderült mi az ami számára előjött a tesztből, az emberek teljesen bezsongtak. Odamentek egymáshoz és élénk beszélgetések alakultak ki. Neked mi jött ki? Igen? Nekem is! Erre nem is gondoltam! Biztos voltam benne!

Szomorú és lelketlen embert ott nem volt közöttük. Még másnap is ez volt a téma! Nagyon lelkesek lettek! Boldogok voltak attól, hogy Isten számára fontosak és értékesek! Korinthusban sem a közömbösség, hanem egy karizma, a nyelveken szólás kiemelése volt a probléma. Annyira fontosnak tartották, hogy emiatt más karizmákat a háttérbe szorítottak. Pál kénytelen volt rendet tenni mert még az istentiszteletek is káoszba fordultak.

Egyetlen karizmára nem lehet gyülekezetet vagy gyülekezeti alkalmat építeni! Minden karizmáról és szolgálati ajándékról tanítani kell, hogyha megnyilvánul, fel lehessen azt ismerni. Rossz látni, amikor valakire olyan dolgot bízunk rá a gyülekezetben, amihez nem is ért de mivel szolgálni kell, őt is elhelyezik valahova.

Ha egy karizma ott van a szíveden, vizsgálj meg a Szellem adta-e vagy sem, megnyilvánulás, vagy életre szóló ajándék? Lehet, hogy olyan után vágyódsz, ami nincs benne az Isten tervében számodra, de neked kellene! Ilyen esetben fogadd el azt, amit a Szellem adott!

Amikor már imádkoztál, böjtöltél és kezd kibontakozni előtted a karizmad, a megerősítéséhez, ill. használatához szükséged van még egy dologra.

3, Kézzátétel prófétálással

Meg ne vesd a kegyelemnek benned való ajándékát, a mely adatott néked prófétálás által, a presbitérium kezeinek reád tevésével. (1Tim 4,14)

Szintén fontos eleme lehet a felismerésnek és megerősítésnek a kézzátételes imádság, amely a prófétai kijelentéssel együtt segíthet meglátni az ajándékot. Fontosságát a kézzátételnek az is jellemzi, hogy a keresztény fundamentumok között szerepel.(Zsid 6,1-2) Pál is ugyanezt az eljárást alkalmazta Timóteus esetében. Timóteus aki Efézus gyülekezetének a pásztora volt ahhoz, hogy be tudja tölteni szolgálatát karizmákra volt szüksége. Ezért Pál a presbitériummal együtt kirendeli a szolgálatra.

Meg is kapta a Szent Szellemtől azt, amire szüksége volt. Felismerték benne Isten munkáját és vezetését, ezután ezt megpecsételték a kézzátétellel! Minden ilyen esetben a Biblia a kézzátétellel történő kirendelést írja elő! Amikor valakiért kézzátétellel imádkoznak, akkor egy olyan szellemi közeg jön létre, amely lehetővé teszi a Szent Szellem munkáját. Ezért olvashatjuk az Igében, hogy kézzátétel után az emberek nyelveken szólnak, prófétálnak, betöltekeznek Szent Szellemmel, meggyógyulnak... stb. Tehát, nem az emberből magából származik a hatalom, hanem rajta keresztül nyilvánul meg Isten munkája. Nem véletlenül alakult ki az a gyakorlat már a kereszténység kezdeti időszakában, hogy a megtértekért bemenésük után a gyülekezet vezetői kézzátétellel imádkoztak! Ilyenkor nem csak azért imádkoztak, hogy a Szent Szellemben való bemenés megtörténjen, hanem azért is, hogy esetleg egy-egy ajándékot az illető életében a Szellem prófétai úton kijelentsen. Egyes esetekben pedig az egész életére szóló Isteni elhívást is megmondta Szellem a prófétai ajándékon keresztül. A prófétai szolgálat azonban bármennyire is hasznos és komoly segítség, nem lehet kizárólagos eleme az Istennel való kapcsolatodnak. Meg kell tanulnod a személyes vezettetést is. Nagy csalódásaid lesznek akkor, ha a prófétai kijelentésre hivatkozol, de az Úr nem erősítette azt meg és ráálltál.

A legtöbb esetben az a normális, amikor egy dologra elvezetett az Isten és azt szolgálja, a prófétákon keresztül megerősíti!

A gyülekezeti vezetőknek pedig elég érettnnek kell arra lenniük, hogy a tagokban felismerjék a meglévő karizmákat, ajándékokat! Segíteniük, bátorítaniuk kell őket, hogy megerősödjenek és beépüljenek a karizmájuknak megfelelő szolgálataiba.

Felhasznált és ajánlott irodalom

- Biblia- Károly, MBT, Csia -féle fordítás valamint ógörög nyelvű szövegek
Derek Prince – Az Egyház Építése (Autonóm Gyülekezet Bp., 1999)
Reinhard Bonnke – A Szellem erejével (Hit Gyülekezete Jubileumi Kommentár (Kálvin János Kiadó, Bp. 1998.)
Keresztyén Bibliai Lexikon (Kálvin János Kiadó, Bp. 1993.)
Herbert Haag: Bibliai Lexikon. (Apostoli Szentszék Könyvkiadója, Budapest, 1989.)
Derek Prince- A kereszténység hat alaptanítása (Hit Gyülekezete, Bp., 1997
Charles C. Ryrie – Teológiai alapismeretek (KIA, Bp., 1996.)
C. Argetsinger – Az Újszövetség legfontosabb fogalmai (Evangéliumi Kiadó 1995)
Stanley M. Horton – Mit mond a Biblia a Szent Szellemről (Evangéliumi Pünkösdi Közösség, Bp., 2004.)
C. C. Ryrie – Teológiai alapismeretek (KIA, Bp., 1996)
Billy Graham – A SzentLélek (Magyarországi Baptista Egyház Bp., 1989)
C. I. Scofield D. D – Magyarázó jegyzetek a Bibliához (Evangéliumi Kiadó Bp., 1993)
Hans Legiehn – Ez a győzelem a mi hitünk (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1988)
Phillip Keller – A 23. Zsoltár (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1990)